

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095247520.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Jeg stod længe med min violin under armen og så på tågernes endeløse tagfat og på kreaturerne, som gumlede sig i søvn, og så sa jeg sådan til mig selv: Dette er aldrig hændet mig før, det er altså nyt og skal derfor undersøges. Har jeg noen sinde let ad alvorlige sager? Har jeg drømt om, at man bare kunde smile ad dem? Skulde det måske ikke være alvorligt? Hvad for noget! det, som jeg har anvendt så megen tid og kærlig omhu på! Vor kærlighed, ja den var unægtelig som den lunefulde måne, idet den til tider skrumpede ind, hulkindet og spidsnæset i en bedrøvelig grad, mens den så ganske vist til andre tider bredte sig overmodig rund, smilende i lystig fuldhed. Ja vel hade vi vort ny og næ, den kærlighed fyldte jo ikke altid lige meget op i os, og det kunde se ud, som den nu og da vilde visne bort til slet intet, men det gjorde den da ikke, det var kun en overgang. Mon jeg kunde le ad den?